

DALSGRENDA

INFORMASJONSAVIS FRA DALSGRENDA BYGDEUTVALG

NR. 2 - DESEMBER 2013 • ÅRGANG 10

Nyheter

10 års

Jubiläum

Julegrantening

Juletrefesten på bedehuset

Historien om Josef

Nissemarsj

Korpskonsert

Dalselv Barnehage

Saniteten

*God jul og
godt nytt år*

Dalsgrendas Reodor

Til deg som lurer på hvordan det er mulig at du nå kan sitte og lese dette kulørte nummeret av Dalsgrenda nyheter. Og hvorfor det ikke kom ut noe nummer i oktober?

Svaret er vår nye kopimaskin! Dalsgrenda nyheter har kjøpt inn ny kopimaskin og allerede første dagen heiv kommuneingeniør Bjørn på Fagermoen seg over vidunderet og klarte å lage over 500 helt nye hvite ark, og det er av disse arkene som Bjørn produserte vi nå har laget avis...! (det er faktisk mulig å slette ting du har på tilkoblet minnebrikke, bare du trykker på de absolutt helt feile knappene, - Dette skulle ikke være mulig sa servicemannen)

Til informasjon for våre trofaste lesere i dag fant følgende samtale sted; og vi er klar for trykking av avis, til stede Gunn, Bjørn og undertegnede.

- Du, Bjørn hvor legger vi inn inn papir? Gunn har akkurat tatt opp en eske med A3 papir, og leter etter luken for papir innfylling

- Legger inn papir? Nei du, her kommer det ut papir, man legger inn ett hvitt papir trykker på kopi, antall, og ut komme ferdigtrykte helt kvite papir. Imponerende ikke sant?

- Jaaaa... litt synd du ikke fant på dette før kommunen kjøpte nettbrett til alle, eller....!

- Ja det har du rett i, jeg må ringe rådmannen, det står jo for f.. en kopimaskin oppe i rådhus-salen også Bjørn blinker med blindøyet, -dette er jo genialt, her kan det spares penger.

Mens Bjørn er ute for ringe rådmannen får vi trykket de først numrene på nymaskinen! Her gjelder det å smi mens jernet er varmt, regner med rådmannen fant ut hvordan han kunne spare noen lønnstrinn i kommunen! Dalsgrenda nyheter fikk forresten faktura fra kopimaskin reparatør, -innlegging av 500 ark A3 på mandag, onsdag og lørdag. Uke 44-46 og 48... Fornøyd Kommuneingeniør, med kopimaskin, og nye ark!

Og fornøyd avisredaksjon, som

Ønsker God jul til alle!

Vi takker for alle bidrag til dette nummeret og håper dere fortsetter å sende oss stoff. Liker du ikke å skrive, men har noe du vil ha inn, så ring inn tips eller send mail til: dalsgrenda@online.no.

Avisen gis ut av Dalsgrenda Bygdeutvalg. Vi har gruppe på **Facebook!** Meld deg gjerne inn:)

Redaktør:
Bjørn Ersdal, 751 64 687 - b-ers@online.no

Redaksjon:
Herlof Øverdal, 480 22 859
Gunn Berg, 481 55 428 - gunn.helen.berg@gmail.com
Tone Gurendal, 911 44 531 - dalsgrenda@online

Dalsgrenda Nyheter

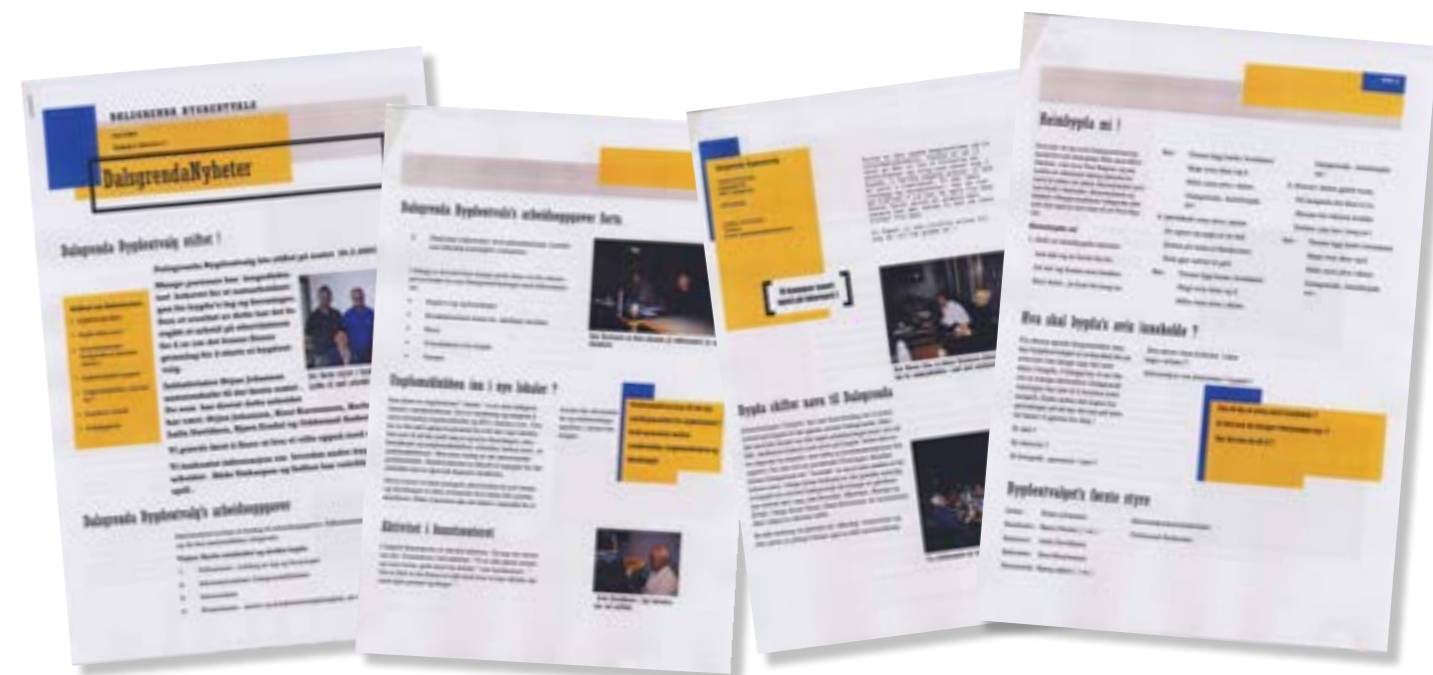
Gratulere til oss selv!

En tanke og idé av Oddmund Andersen er nå 10 år gammel, og første sak i avisa var opprettelse av bygdeutvalg i Dalsgrenda, så bygdeutvalget feirer også 10 års jubileum. Denne saken gikk oss egentlig hus forbi, så feiringen ble det så som så med. Men vi får ta igjen ved neste 10års jubileum.

Vi vil takke alle bidragsyttere gjennom disse årene, uten dere så blir det lite avis. Oddmund leverer fremdeles stoff til avisa og har i dette nummeret skrevet om bedehuset, og oversatt historien av Ole Paus til ranværing. Dalsgrenda nyheter har vært et organ for lag og foreninger i bygda, tanken bak var at de som bodde i bygda, og lag og foreninger, skulle ha et eget talerør, og at folk med skrivekløe kunne få utvikle talentet sitt.

Fra første nummer sakser vi hva Oddmund så for seg! Sitat; Hva skal bygda's avis inneholde? "Fra denne spede begynnelse ønsker bygdeutvalget at avisa skal bli en avis som kan fange opp det som skjer i bygda. i tillegg har vi en idé om at mange skriveføre Dalsgrendværing har lyst til å komme med innspill. Dette settes det ingen begrensninger på så har du noe på hjertet hører vi gjerne fra deg. Et dikt? En historie? Et fotografi, gammelt/nytt?" Så er det jo opp til leserne å si om dette målet ble nådd!

Oddmund som var «barnefaren», synes det er morsomt at vi fremdeles etter 10 år har avis. Men som den gang da ønsket at det var litt flere bidragsyttere, bygda er jo full av taleføre, og sikkert skrivekyndige også. Her må vi i redaksjonen si oss enig med Oddmund, vi ønsker flere innlegg fra dere!

Nissemarsj

Dalselv IL arrangerte Nissemarsj hvor alle barna fikk Nisseluer. Fakkeltoget gikk opp til skola der vi møtte selveste Nissen. Etterpå var det deilig kakao, varme kanelboller, samt loddsalg med mange flotte gevinster i Posthuskjelleren.

Tekst og foto: Tone Gurendal

Aktiviteter i DALSELV IL – Høst og vinter 2013/2014

KL	MANDAG	TIRSDAG	ONSDAG	TORS DAG
17.00		Barneidrett 3-4 (5) år - 1 time Kråke gruppa og Bukkene bruse		
17.30	Fotball for skole-gruppa i bhg + 1. klasse - 1 time		Barneidrett 0-3år 17.15 - 18 - 45 min	Idrettsskole for skolegruppe i bhg + 1. og 2. klasse 1 time
18.00				
18.30				Step/aerobic med styrketrening 1,5 time
19.00	Dametrim - 1,5 time	Idrettsskole fra 3. - 7. klasse - 1 time		
19.30				
20.00				Teaterlaget
20.30	Herretrim - 1,5 time			
21.00				

Aktivitet	Aktivitetsleder	Tlf.
Herretrim	Ronny Karlsen	90 85 79 50
Dametrim	Ann-Line Ulvestad Siv-Hege Ersdal	96 50 96 44 47 62 74 18
Step/aerobic	Tone Ødegård	99 03 61 04
Barneidrett 0-3 år	Tone Ødegård Tone Gurendal	99 03 61 04 91 14 45 31
Barneidrett 3-5 år	Hanne Alvsing Rainer Rønning Anniken Karlsen	41 60 56 70 90 88 63 77 47 80 97 43
Fotball	Morten Rachow	91 74 25 48
Idrettsskole skole-gruppe i barnehage + 1. og 2. klasse	Kine R Bjørkmo Cathrine Johansen Barbro Moilanen Reserve: Finn Iversen	97 59 58 97 48 13 37 73 48 13 91 79 91 58 79 47
Idrettsskole 3 - 7. klasse	Ronny Karlsen Rikke Forstrand Aurora Hoff-Blyseth	90 85 79 50 90 23 77 50

Også helt uten høreapparat, da!

Korpsmusikk på eldresenteret!

Mandag 9. desember var Dalselvkorpset innom og spilte på eldresenteret. Dette har vært en liten tradisjon i mange år. Dette er også den dagen da ingen av beboerne har med seg høreapparat på kaferommet. Det ble imidlertid under minikonserten bekreftet at også de som satt helt bakerst hørte veldig godt.

Åtte takter pause, midt i en stjerne skinner, da tar man seg tid til å smile til fotografen. Susanne og Eli.

Josef

tekst Ole Paus

Han Josef va en kjernekar. En alle drømt om å ha i nabo-lage. En praktisk, gohjærta, og omtenksom mann, som såg ka naboan hadd slags behov. Trengt du å sett inn ei dør, eller rett opp et skjeivt vindu, så gjekk du bort å spurt han Josef, som sa: «eg kjæm bort i ettermiddag, og eg ska ikkje ha nåkka før det; e du gærn» Sånn va han Josef. Han Josef va stolt av 2 teng i livet. Det eine va at han va ein kjempeflenk handtverkar, ein døktig snekker. Det va han stolt av. Men den store kjærligheita i live hannes Josef va at han va mainn som elska ho Maria. Og han elska ho Maria med ei kjærliheit som va uten skygga eller sår av nokka slag. Så når ho Maria sa Ja til å forlov seg med han, skjønt ikkje han Josef at ett enkelt hjerte kunn rom så my løkka. Og kvar mårta sto han Josef opp med ein sang om ho Maria på leppen. Og alt det han Josef laga i løpet av ein lang arbeidsdag, det ha navne henners Marias som en usynleg signatur i treverke. Og om kvelden når han la seg før natta, så såg han ansekte henners Maria i stjernen over der han sku søv. Når ho Maria kom tel han Josef og førtært at ho va med ban, så skjønt nok ikkje Josef korsn det hær hadde gått tel. Men ho Maria såg alvorlig på han og sa at ho ikkje hadd vøre utro mot han. Ho hadd ikkje holdt han før narr på nåkka som helst måte, men gravid det va ho altså. Og han Josef såg på ho og sa: Eg trur deg. Han Josef sa det, han Josef meint det og han Josef sto ved kvert eit ord. Når fødseln nærma seg mått dem reis ifra Nasaret tel Betlehem der dem sku meld seg inn i folkeregisteret. Langt på natt kom dem fram, og som vi veit fantes det ikke hotellrom når stan. Lenge gjekk dem rundt å leita før dem fant en stall det gjekk ann å va i. Han Josef gjekk først inn å va så glad når han fant når planka på golvet. Då kunn han vis Maria at han va ein god tømmermann som kun lag ei årtli seng med enkle midla. Så la han halm i senga. Og her født ho Maria en onge. Og ingen far i verden kunn ha vøre meir stolt enn han Josef då han løfta opp den nyfødte og såg at det va en velskapt kørv han holdt i heinnern. Og så brøut spetakkele laus. Inn kom 3 konga fra vilt fremmen plassa. Dem kasta seg ned framfør ho Maria og ongen og ropt og skreik. Og dem ga merkelige gava som ingen ha bruk før, gull, røkels og myrra. Men det verste va at ho Maria plutselig smilt et smil som Josef ailler hadde sett før og han rygga attover og stod still mot veggen. Og så kom gjeteran inn. Og eg trur han Josef vart gla då før dem kun han snakk med. Ein av dem gjekk fram tel han Josef, bukka og sa gratulerer. Vi forstår at det e du som e farn. Han Josef så på han og sa: Nja eg veit no ikkje. Natta tok slutt, kongan og hyrdan førsvant og stjernen

vart bleik på himmelen. Og så kom budet om at den onde kong Herodes hadde bestemt at alle nyfødte gutta sku drepes. Og då tok han Josef familien med seg tel Egypt. Kver kveill sett han Josef med guttongen uttafør telte og vis han ke før når stjerne på himmelen han ska følg før å finn veien heim tel sitt eie land. Og så skjer det ette 12 år. Han Herodes e dø og de kan reis heim ilag! De kjem velberga heim, men før dem reis tel Nasaret vil Josef at dem ska ta veien om tempelet i Jerusalem som e det største tempelet i Jødeland. Der ska dem takk før at heimreisa ha gått så bra. Dem kjem tel tempelet og der skjer det som vi aille kjenn tel: Josef og Maria møst ongen av syne ei stund. Vekke e han! Han Josef leit og leit før han endele finn han i tempelgårn. Og han Josef, som va en ansvarsbevisst og alvorlig mann, går bort tel ongen, tar han rundt skuldran og sei: Du, hør her gutt. Det dær gjer du ikkje ein gång tel! Både mora di og eg vart frøktele redd før deg. Vi an jo ikkje ke slags folk som ræk runt i et tempel. Og no e du så snill at du kjem med oss. Og då e det at han Jesus sett auan i han Josef og sei: Forstår du ikkje at eg må vær her med faren min? Det e første gång han forstår at han bi konfrontert med farsrollen sin. Og han bi frøktele sára over det han Jesus sei. Og det her e siste gang at han Josef e nevnt i bibelen. Det står ikkje eit ord mer om han Josef etter det her. Han Jesus og ho Maria, det e greit, dem går sin veg inn i religion, inn i hjertan tel oss som trur. Men han Josef, det e just så han aldri ha vøre der. Eg trur han forsett som snekker. Sladder og røkta flaug omkregng då som no. Han Josef fekk rik anledning tel å følg med på alt det rare som sønnen holdt på med; Gjør vann tel vin, fekk blinde tel å sjå, lamme kunn gang, ja tel og med va det når som gjekk på vatne. Alt det her følgt han Josef med på, og eg trur nok at han va rimelig stolt over at gutten va så flenk og smart. Men han va bekymra før omgangsvennan hannes. Og han Josef fekk også hør om den frøktelie slutten. Han vart henretta som en simpel førbryter. Og så sto han opp igjen ette 3 daga!

Då trur eg at han Josef gjekk før seg sjøl og sætt seg på en liten plankstabel, såg ned på de flisåte arbeidsnævan sine og sa:

“Ja, ja, så va det sånn då at den gutten som eg holdt så tett intel hjerte mett at eg trudd det kun sprenges: Han va ikkje min. Han va Guds sønn. Og den dama eg elska høger enn livet, ho va ikkje mi ho heller. Ho va mor tel allkjærliheit. Men eg, eg va mainn som elska ho Maria!

Oversatt til ranværing av Oddmund Andersen

Juletrefesten på bedehuset

I mine barne og ungdomsår va det juletrefest på bedehuset 4. juledag. No e barndommen min, ungdommen min og bedehuset mitt borte. Det eg har igjen e minnan. Men minnan om denne dagen på bedehuset e minna om sitrende spenning og glede.

Som unga va det spenning med julenisse og pakke. I tillegg fikk vi vist kvarainner at vi hadde fått noe fint tel jul. Det eg minnest best av gaver til jul va egentlig nokka eg fekk tel skoleavslutninga før jul. En nydelig genser i grått med rød mønster og kvite luser. Eg e sekker på at den fineste jenta eg visste om også syntes eg va fin i den genseren. Litt forelskelse og spenning om ho va på festen hørte med tel en ordentlig juletrefest på bedehuset.

Så begynte selve juletrefesten. Alle møtte opp i sine fineste klær og han Øystein hadde fyrte tidlig opp i den store vedovnen så det va varmt og godt i heile huset. Vi fekk lov tel å spreng litt villing heilt i begynnelsen før det va tid for gang rundt juletreet. Med masse folk på festen vart det både fire og fem renga rundt treet. Og det va viktig at når den innerste rengen gjekk ein veg så sku den neste gå den ainner vegen. Og forbausende maange kunne både tre og fire vers av julesangan.

Så vart jule-evangeliet lest mens vi kjent en herlig duft fra kjøkkenet. Kakao! Jett om vi fekk med oss kem han Kvirinius va! Nei du, då va det vektiger om det ikkje snart va kakao og mat å få. Og maten va pakka inn i ein kvit serviett og på en fin måte så matpakken ut som en pyramide. Va du litt uheldig fekk du spekepølsa på ein av brødsreven. For da smakte litt pølsa av alt. Men det mest vanlig og beste va brun eller kvit ost. Så fekk vi så mykje kakao som vi berre orka å drekk. Den lukta, den smaken og den snerken e det lett å få fram i minnet.

Mett og utørst gjekk festen videre med sang og gang rundt treet. Og treet va mykje større en det vi ha heime, lysan va levandes stearinlys og mykje av pynten va heimlaga av fint papir. Så va han plutselig der, Øystein eller julenissen som noen kalte han med en stor sekk på ryggen. Før de fleste va han ufarlig, men det fantest de som trudd på han og vart derfor litt redd. Men som den gode indremisjonist eg va, va eg ikkje redd.

Eg venta berre på mandارين som eg visste va i sekken. Fint innpakka i en serviett lå en god, gul skjeldenhet; en madarin! Slo vår Herre på stortromma si hendte det ikke så skjelden at det også va ei eske rusiner i samme servietten. Lykken va komplett. Med julemat, kakao og mandarin heilt gratis kunne man neppe bli lykkeligere. Om man då ikkje gjekk heim sammen ette festen!

Tekst av Oddmund Andersen

Julegrantenning med litt skråblikk

Julegrantenning er jo en av de begivenhetene Dalsgrenda nyheter alltid er innom, og også i år var dette arrangementet godt besøkt.

Dette var første gang på mange år at ikke Gospel koret var innom og sang, men både Heidi og Ståle var der og spilte med da de eldste klassene imponerte med allsang og solosang, dirigent var her Siv Hege Ersdal. Dalselv-korpset var som tradisjonen tilsier innom og spilte, og her trådte Thomas Bårdsen til som dirigent, han ble tatt litt på sengen da han ble spurt og måtte ta nesten to sekunders betenkningstid, før han sa ja, fortjent honnør til han. Det som imidlertid var litt rart med denne julegrantenninga var at det for første gang i min tid i Dalsgrenda var to privatpersoner som sto bak arrangementet. Det var Siv Hege Ersdal og Ingrid Djuplasti som trådte til og rodde arrangementet trygt og sikkert i land, med ei Ingrid stødig hånd, og litt mere Fagermo svung over den andre damen. Hun glemte imidlertid i sin korte, men humoristiske takketale til alle de gode hjelperne de hadde hatt, å takke nettopp disse to, men det vil vi i Dalsgrenda nytt gjøre, stor takk til dere begge. Hvorfor må to enkeltpersoner trå til og bære denne tradisjonen videre, er spørsmålet jeg nå stiller meg? FAU har vært nedlagt da ingen foreldre kunne, eller

hadde anledning" til å være med. Det er nå imidlertid med styring fra rektor, opprettet FAU bestående av foreldrekontaktene til de enkelte klassene. Hvorfor er det blitt slik at rektor på skolen må sette ned foten og nesten tvinge gjennom opprettelse av FAU? Foreldre og Samarbeids Utvalg skal det være på alle skoler, i Dalsgrenda har dette utvalget stått for arrangementer som julegrantenning, 17. mai, juletreffester og lignende. De har samlet inn penger gjennom disse arrangementene som har gått til reiser, utstyr, etc. men alltid til barnas beste. Jeg er jo klar over at dette ikke er noe FAU er pålagt å gjøre, men i Dalsgrenda har det nå vært slik! Idrettslag, korps, ungdomsklubber tar seg av særinteresser, der ikke alle er med, men inntektene fra arrangementer styrt av FAU går til ALLE som går på skolen. Dette er ett viktig poeng som jeg synes at vi må tenke på når vi ikke har "tid, lyst ork" til å være med i dette utvalget.

Jeg vet jo litt av egen erfaring at det å skulle bruke den lille fritiden man har på å arrangere tilstelninger for andre kan være et pes, kanskje må man gjøre dette flere år på rad, men det er sosialt, kan være veldig trivelig og man kan møte mange flotte mennesker. Kanskje, om man er riktig uheldig, får man nye omgangsvener. Og om noen år er det jo du som sitter og ser på, og lurer på om de husket å sette stolene riktig på plass, om

sluken på kjøkkenet fremdeles går tett, og hvor mange kopper var det egentlig i samfunnshus-skabet. Og enda mer betenkelig kanskje sitter du snart og lurer på hvem sin unge er nå det der? Ligner litt på stifolk... eller... kan det være...?

For bare noen få år siden gikk Dalsgrendværingene i fakkeltog for å beholde skole og samfunnshus da vi mente det var viktig med ett slikt samlingspunkt i ei lita bygd. Skolen og samfunnshuset var limet i bygda, ble det da sagt, noe vi var stolte av, og en møteplass vi ville ha. En av grunnene var nettopp slike ting som å møtes for å tenne julegrana.

Når jeg nå leser nyheten om innsparinger og skolenedleggelse, utbygging av Hauknes skole, generell sparing i kommunen begynner jeg å få samme følelsene som vi sikkert hadde da vi gikk fakkeltog. Jeg håper og tror at skolen i Dalsgrenda ikke kommer inn på kommunens sparebudsjett, men er jeg sikker. Nei! Så derfor ønsker jeg et sterkt og oppegående FAU som arrangerer og styrer med disse tingene, tillegg til det å være ett talerør fra foreldre inn til skole. Nei, nå vart det nok voksenprat!

Over til en virkelig artig ting med årets julegrantenning, alle de veldig små, de som sikkert bryr seg katten

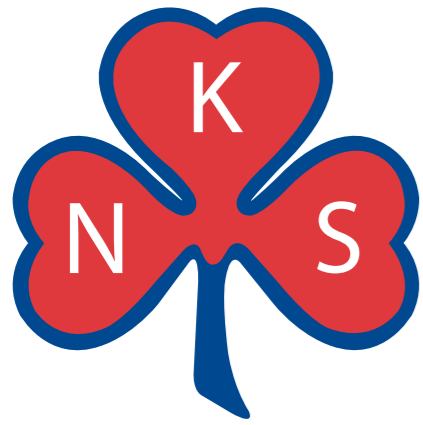

i julegrantenning, FAU, kommunepolitikk, eller ett Dalsgrenda nyheter som prøver å være viktig! Men det er litt for dere vi ønsker å ha en skole og et samfunnshus.

Her et lite fotoknippe av fremtiden. Ser ut som små Dalsgrendværing, men kem e dem unna? For å få svar på dette møt opp på skola 17. mai, sett deg på en benk, drikk en kopp kaffe, nyt dagen, og spør sånn som Dalsgrendværingen har spurt i sikkert 100 år, kem e no ho/han der unna?

God Jul til Alle som støtter oss med å betale giroen som skal være vedlagt i denne avisa, God jul til alle som synes FAU er noe herk, God Jul til alle utflyttede Dalsgrendværing, som lengter tilbake, og God Jul til alle de som bor i bygda, Det er bare Dere som kan gjøre Dalsgrenda til ei fortsatt flott og trivelig lita bygd. Som vi "utflyttete" savner litt hver dag!

Tekst og foto: Herlof Øverdal

Vellykket Basar 17. november

Vi hadde forhåndsøst lodd en uke på Prix i Åga. Årsalg er veldig populært og noe som vi tror trekker mye folk. Inntekten på basaren vår er en veldig stabil inntekt. Varierer bare med et par hundrelapper fra år til år. Men neste år har vi tanker og ideer om å komme med et nytt tilbud til alle de små barna som gjester vår basar. Dette blir noe som ikke kommer til å svi i pengeboka til foreldrene. Sier bare: "Gled dere til neste års julebasar!!" Og sist men ikke minst ønsker vi nye medlemmer hjertelig velkommen. Du må ikke kunne gjøre håndarbeid!! Vi trenger hjelp til mye annet også i forbindelse med våre arrangement. Bare å ta kontakt med ei sanitetsdame, så får du mer informasjon.

Handarbeidskveld

Etter «Lugge-lage-ringen» i fjor i regi av Sanitetsforeninga tar vi igjen opp tråden. Vi møtes på skolekjøkkenet kl. 18.00 på Onsdager i partallsuker. I år satser vi på alle typer handarbeid, ta med hekling, strikking, broderi eller hva du måtte ønske og kom. Alle er velkommen enten du kan mye, lite eller ingenting, det er alltid noen som kan lære fra seg. Vi er allerede noen som er interessert i å lære hakking, gimping og hedebosøm.

Nysgjerrig?

Kom gjerne innom en onsdag, eller ring å spør om det du lurer på :)

Dalsgrenda Sanitetsforening

Line Storbakk 48 18 69 18, eller Ingrid Djuplasti 91 33 09 77

Lopper

Dalsgrenda Sanitetsforening tar imot lopper året rundt. Ting og tang, møbler og pene klær vil vi gjerne ha! Julepynt til vår lille juleloppis i November er og ønskelig. Ta kontakt med: Ingrid Djuplasti 91 33 09 77, eller Line Storbakk 48 18 69 18 for avtale om levering!

Vi ønsker alle riktig god jul og et godt nyttår!!

Fjellgårds tur

5, 6, 7, klasse var på fjellgårds tur. Vi startet ved bommen, ved Storfossen. Der var Ørjan (husker ikke etternavnet) som skulle kjøre opp bagasjen til Langsela. Så startet turen vår til Langsela. Første stopp var ved den første benken. Der samlet vi oss, og drakk litt for å få mer energi. Men vi måtte videre. Etter en stund var vi nesten framme, bare alle måtte jo skrive seg inn i boka ved brua. Når vi var kommet til camplassen, spiste vi lunsj. Så da var det bare å dra videre i retning Bjerkelia.

Da vi kom fram til Bjerkelia tok vi oss en pause. For hver gård vi skulle innom, skulle Siv Hege Ersdal (som er lærer til 7) lese historien bak gården. Så hun leste at den var eid av Dønnesgodset. Etter at alle hadde fått tilbake kondisen, bar det videre til Reinhaglia.

Siv Hege, fortalte en historie om den siste som bodde der. Det var en enke som bodde der alene, men hun hadde en datter i Sandesjøen som heller ville at moren skulle bo der. Så hun flyttet dit, men før hun dro hengte hun koringene opp i trapp-oppgangen. Plutselig en dag hørte de som var det et brak, da hadde de falt ned. Senere fikk de vite at enken døde ca. samtidig som koringene datt ned. Alle synes det var det var litt skummelt, men litt fint å tenke at hun hadde kommet hjem igjen. Men vi måtte jo lenger, neste stopp var på Langsela.

Nå var det tid for å sette opp teltene, og finne fram grillmaten. Siv Hege tente bål, og da var det bare å bli ferdig med spisingen, for vi skulle til en siste gård for kvelden, Håjen. Da vi var kommet fram, ville alle ut å se og andre ville ta en liten do pause. Vi alle satte oss på platten, og Siv fortalte litt igjen. Litt av historien var om en rik mann

som bodde alene. Før han døde gjemte han alle pengene i en geite pung. De fleste synes det var litt ekkelt, men litt mer. Han hadde gjemt den i fjellet, men siden det raser veldig mye der, så er det ingen som har funnet pengene. Selvfølgelig ville jo de fleste lete etter den, men Siv mente det ikke var noen vits. Men, Men. Vi dro tilbake til campen. Der var det mange som lekte, selv etter at vi hadde gått en veldig slitsom tur for noen. Men noen bare var i lavvoen til guttene i 7. Men en gang på kvelden ble det stilt i alle teltene.

Neste dag var alle friske og raske. Denne dagen så ut for å bli fin, været var på topp. Men det var bare å hive i seg frokosten, å samle sammen teltene og hive i sekkene. Vi kom oss av gårde mot Hullbekkmoen for å se om Rune var der. Det var han ikke for han var vist til sjøss. Men vi satte oss ned for en liten pause, etter den bratte turen opp veien. Men etter det gikk vi videre til Kjeldalsenget. Der var Nilsine og hun klippet plenen, men satte den fra seg plenklipperen siden hun fikk jo stor besøk. Også her fortalte Siv litt, men vi husker ikke så mye.

Sist men ikke minst var det Bjerkelia. Vi fikk vite at Brynvald ventet på oss. Han og en bekjent satt framfor huset og nøt sola. De fleste satt rundt dem og koste på hunden som han ene eide. Siv igjen fortalte litt. Og Brynvald sa at han hadde tatt bilde av alle klassene som hadde besøkt han, så han måtte ta av oss og (kanskje som et minne). Så var det bare å dra ned. Jeg tror alle var glade for at vi hadde kommet oss ned, og snart skulle heim.

Skrevet av Martine Olsen og Nora Lerdalen (7. klasse)

Susanne, Hannah og Ida midt i Skaret.

Alle foran Håjen

AKTIVITETER DALSELV BARNEHAGE

Tradisjonen tro har vi gjennomført basar på FN dagen den 24. oktober. Deler av inntekten går til Suppekjøkken i Nord Russland. Ungene har laget gevinster så det sto etter. Dessuten har vi fått mye av gevinster av foreldrene til tombolaen og Rema 1000, avd Ranenget har sponset fruktkurv. Foreldre har bakt kaker som vi har solgt. Tusen takk til alle som har bidratt til en vellykket basar.

Maling på skjell som skal bli bilde

Her bakes det vannkringler som vi skal selge

Saueklipping

En annen tradisjon vi har i barnehagen er å se på saueklipping. Kråkegruppa og Skolegruppa tok bussen til Øverdalen og møtte spent opp på Lyngheia. Tusen takk til Bjørn som tar i mot oss år etter år. Det er en stor opplevelse for ungene å få være med på dette. Alle var enige om at sauene ble veldig små etter at de hadde vært hos frisøren. Etter å ha grillet pølser og drukket kakao gikk vi nedover til barnehagen. Ungene fikk kjennskap til mange stedsnavn i bygda på turen.

Tekst og foto:

Dalselv barnehage v/Björg Lifjell.

Spente fjes

Her blir «Ulla» klipt